

Paní Erna Schwarzová se narodila 14. 6. 1935 v Oldřiši do rodiny Löwů. Má mladší sestru o 5 let a její rodiče pracovali na statku. Otec byl vyučený švec, přesto pracoval v lesnictví. Celá její rodina byla silně věřící a dodnes je. Nikdy o víře nepochybovali. Právě víra jim dodávala naději.

Když začala válka, její otec do ní musel narukovat mezi prvními.

V roce 1941 v jejích šesti letech nastoupila do školy. Ke konci války nemohla tolik chodit do školy, jelikož byly nálety na továrny v Litvínově.

Po válce se její otec vrátil domů a kladl jim na srdce: „Nikdy nestřílejte přímo na člověka, i když bude střílet přímo na vás.“

V roce 1945 byla celá obec vyhnána až na jejich rodinu a na rodinu Pernerových, jelikož přišel hajný, který potřeboval pomoc, kvůli velkému výskytu lesů v okolí.

Stejného roku byli i tak vyhnáni na Moldavu a přišli o všechno.

O 2 roky později se přestěhovali do Mikulova, kde bylo hodně Němců a také dostali české občanství, což jim umožnilo návrat do školy.

Ve škole jí šly počty, ale češtinu moc neovládala.

Byla biřmována v Oseckém klášteře. Bylo již v češtině, ale její první svaté přijímání bylo ještě v němčině.

V 15 letech ukončila školu a začala pracovat v prádelně.

V Mikulově se konaly zábavy a také se hrály hry, například volejbal, kde potkala svého budoucího manžela. Jmenoval se Jindřich, byl o 3 roky starší, pocházel též z německé rodiny a neměl české školy.

V roce 1950 s rodinou žádali o přesun do západního Německa, kde bydleli příbuzní její matky. Čekali 3 měsíce, ale na poslední chvíli jim to bylo zamítnuto, protože bývalý prezident Klement Gottwald potřeboval lidi na práci. Vrátili se tedy do Mikulova a o 12 let později v roce 1962 se s Jindřichem vzali. Tentýž rok se jim narodil první syn Jindřich.

O pár let později se její rodiče se sestrou odstěhovali do západního Německa. Erna mohla jednou za rok svou rodinu navštívit, ale její manžel se synem museli mít povolení. V době Pražského jara se vraceli z návštěvy od rodiny a potkali ruské tanky, které je nechaly být, protože měli ruské auto Volha.

Její manžel dostal pracovní nabídku v Ústí nad Labem, vyučil se mechanikem a stal se řidičem Československé mládežnické organizace v Teplicích. Byl neustále v práci.

Roku 1968 se jim narodil druhý syn Petr.

Od narození Jindřicha byla 14 let doma a poté nastoupila jako vedoucí stravovny. Pár let poté, roku 1984 se stala ekonomkou v Pionýru. I tak nikdy neuvažovali o vstoupení do strany.

Na své děti mluvili česky, takže nebyly nijak omezovány. Narodil od nich, kteří museli po válce nosit bílé pásky kvůli německému původu.

Její syn Petr studoval Vysokou školu ekonomickou, jako jeho bratr Jindřich. Během jeho studia proběhla Sametová revoluce. Erna s manželem sledovali situaci v televizi, jelikož se o Petra báli. Petr však raději utekl se svojí přítelkyní pryč.

S ní žije ve Velkém Březně u Ústí nad Labem. Její starší syn Jindřich žije v Bruselu.

Během války na Ukrajině pomáhala ukrajinskému doktorovi.

Vždycky měla ráda děti, proto pracovala až do důchodu v Pionýru.

Momentálně žije v Ústí nad Labem, už třetím rokem sama. S manželem žili 58 let v manželství až do jeho smrti.